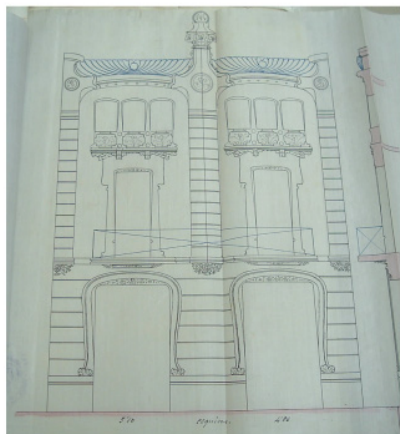

PLA D'ORDENACIO URBANISTICA MUNICIPAL
CATÀLEG DEL PATRIMONI ARQUITECTÒNIC DE SANT SADURNÍ D'ANOIA

FITXA DE DOCUMENTACIÓ		FITXA
NOM	casa Rigol o ca la Maria Sabat	11
ADREÇA	Raval, 16	
VEINAT		
NOTÍCIA HISTÒRICA El 1903 s'embrèn aquesta obra al carrer Raval, dins el procés de recuperació econòmica després de la crisi de la fil·loxera. La represa econòmica coincideix amb un nou impuls constructiu al Raval, que s'havia frenat entre 1893 i el 1900. Aquesta nova etapa deixarà les mostres del modernisme. La casa de Maria Sabat n'és un dels exemples destacat. El Raval ja ha consolidat el seu paper com a zona residencial i comercial.		DATAció 1903-1904 ARQUITECTE/ MESTRE D'OBRA Miquel Madurell i Rius RÈGIM JURÍDIC BCIL
DESCRIPCIÓ Edifici d'estil modernista d'una sola crugia, que fa angle per l'eixamplament del mateix carrer Raval. Per tant, té dues façanes que fan cantonada, fet que s'aprofita per crear una simetria entre elles. L'eix està marcat per un pinacle, més ample a la base, i acabat amb un floró que corona l'edifici. A més d'aquesta simetria, la unitat de la façana queda reforçada per un balcó corregut al primer pis. L'edifici té planta baixa, dos pisos, i acaba amb un terrat que es tanca amb una barana de ferro decorada amb els mateixos motius que el balcó. Destaquen les línies sinuoses tant a les baranes com en les motlures que emmarquen les obertures o els relleus sota les finestres.		ÚS ORIGINAL habitatge ÚS ACTUAL habitatge i comerç ÚS CONVENIENT
DADES DE L'AUTOR Miquel Madurell obtingué el títol d'arquitecte el 1891. Entre els seus projectes destaquen l'actual seu del Parlament Balear i diverses obres a Barcelona, com el Banco Hispano-Americano, que li va merèixer una menció honorífica en el concurs anual d'arquitectura el 1912. Nomenat arquitecte municipal de Sant Sadurní el 1904, és l'autor de les obres més representatives del modernisme de la vila, a excepció de les de Puig i Cadafalch. La seva feina comprèn edificis públics com les Escoles Noves i l'Ateneu.		PROPIETARI ORIGINAL Francesc Rigol i Tubella, juntament amb els seu germà Modest, es dedicava al comerç del vi, anissats i begudes gasoses. Mentre Modest derivaria la seva activitat cap a la producció de cava a partir de 1918, Francesc continuaria dedicant-se al comerç.
BIBLIOGRAFIA Expedient d'obres 670.23 Urbanisme i arquitectura a Sant Sadurní d'Anoia (1865-1923) Albert Cubeles. Col. Història de la Vila, 2. Sant Sadurní, 1991 "Cartells i publicitat del cava, 1898-1936" Lluís Eroles i Benavarre a Miscel·lània Penedesenca vol XIX. Sant Sadurní, 1995 "L'arquitectura de l'eclectisme i el modernisme a Sant Sadurní d'Anoia" Joan Rosselló i Raventós. A Fires i Festes, 1978. "Unes mostres d'arquitectura modernista a Sant Sadurní d'Anoia" Albert Cubeles a Miscel·lània Penedesenca XIX, 1995		
OBSERVACIONS		

FITXA D'IDENTIFICACIÓ		FITXA
NOM	casa Rigol o ca la Maria Sabat	11
ADREÇA	Raval, 16	
VEINAT		

PROJECTE

FOTOGRAFIES

Fitxa feta per:

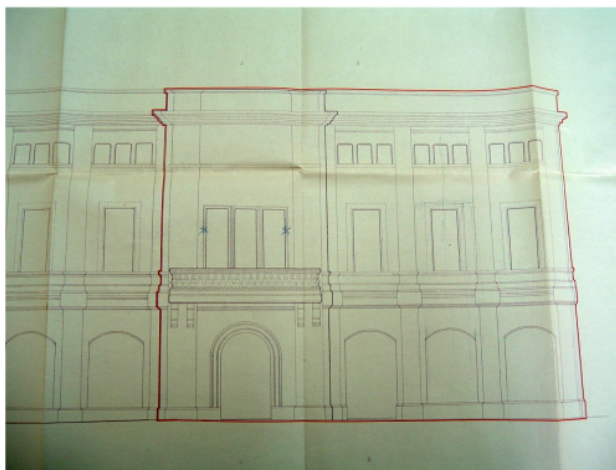
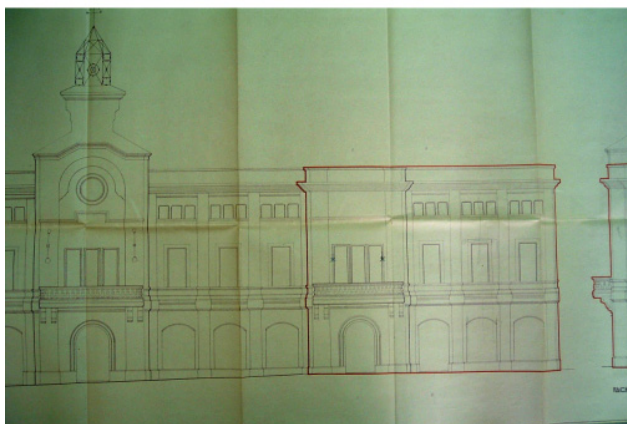
Data: 22/11/2005

PLA D'ORDENACIO URBANISTICA MUNICIPAL
CATÀLEG DEL PATRIMONI ARQUITECTÒNIC DE SANT SADURNÍ D'ANOIA

FITXA DE DOCUMENTACIÓ		FITXA
NOM	Casa de la Vila	12
ADREÇA	Plaça de la Vila, 1	
VEINAT		
NOTÍCIA HISTÒRICA <p>La Casa de la Vila fou construïda sobre el solar ocupat per l'antiga Casa del Comú, datada de 1673, que a finals del segle XIX es trobava en estat ruïnós. Al vestíbul de l'actual ajuntament es conserva l'escut que hi havia a la façana de l'antiga Casa del Comú, així com una finestra en forma d'espitllera.</p> <p>Les obres van començar el 1887 amb diverses modificacions i ampliacions posteriors. El campanar de ferro forjat que corona el segon cos fou incorporat el 1896, en substitució d'una torre que hi havia a la mateixa plaça. El treball del campanar fou executat per Joan Forns, ferrer de Sant Sadurní.</p> <p>La darrera modificació es produí amb l'ampliació de la plaça quan el 1945 s'enderrocaren dos edificis deixant al descobert dos cossos més de la façana. Aquesta ampliació de les dependències municipals havia de donar cabuda al jutjat comarcal que s'acabava de crear. Posteriorment hi ha hagut altres reformes d'adequació.</p> <p>Hi havia el projecte de continuar ampliant la plaça enderrocant la resta de cases que la tancaven pel costat del carrer Sant Antoni, però no es va arribar a fer.</p>		DATAció 1887-1900 ARQUITECTE/ MESTRE D'OBRA Ubaldo Irazo i Miguel Niubó RÈGIM JURÍDIC BCIL
DESCRIPCIÓ <p>És un edifici marcat per l'allargada de la façana, vers la profunditat. Inicialment, la façana només mostrava tres cossos centrats amb la plaça, però el 1945 es va enderrocar l'edifici que tancava la plaça pel costat del carrer Sant Antoni (ca la Tiues), deixant a la vista dos cossos més. Aquesta ampliació és la causa que la torre del rellotge, més alta i sobressortint de la resta, presenti un aspecte tan descentrat.</p> <p>Les fotografies de 1905 mostren una façana encara sense decorar. Posteriorment fou arrebossada i decorada amb esgrafiats de motius florals i cortinatges. S'hi afegiren també els dos fanals, sobre suport de ferro, a cada costat del balcó. L'ampliació posterior reproduí aquesta decoració en els dos cossos nous. Per tal de crear un equilibri amb l'edifici antic, s'incorporà al quart cos un balcó amb balustrada, similar al de la torre del rellotge.</p> <p>Aquesta ampliació implicà la remodelació interior amb l'adaptació als nous usos de la casa que havia quedat al descobert, i una nova distribució dels espais.</p> <p>El material emprat és el maó.</p>		ÚS ORIGINAL ajuntament ÚS ACTUAL ajuntament ÚS CONVENIENT
DADES DE L'AUTOR Ubaldo Irazo obtingué el títol d'arquitecte el 1879 i treballà a Sant Sadurní com a arquitecte municipal entre 1882 i 1900. En aquesta etapa fou responsable, entre d'altres, de la reforma de la casa de la vila. Els projectes d'aquesta etapa tenen una qualitat diversa segons el pressupost disponible. Posteriorment, fou cap de l'oficina d'Urbanització i obres de l'ajuntament de Barcelona on, entre d'altres coses, elaborà un pla general per les Corts i Sarrià.		PROPIETARI ORIGINAL -
BIBLIOGRAFIA Registre 1513 (reforma 1945) Urbanisme i arquitectura a Sant Sadurní d'Anoia (1865-1923) Albert Cubeles. Col. Història de la Vila, 2. Sant Sadurní d'Anoia, 1991 Inventari del Patrimoni Arquitectònic de Catalunya. Vol.2. Barcelona, 1990 "L'arquitectura de l'eclectisme i el modernisme a Sant Sadurní d'Anoia" Joan Rosselló i Raventós. A Fires i Festes, 1978. Imatges i records. Sant Sadurní d'Anoia. Servei d'Arxiu Municipal de Sant Sadurní. Barcelona, 2004		
OBSERVACIONS		

FITXA D'IDENTIFICACIÓ		FITXA
NOM	Casa de la Vila	12
ADREÇA	Plaça de la Vila, 1	
VEINAT		

PROJECTE

FOTOGRAFIES

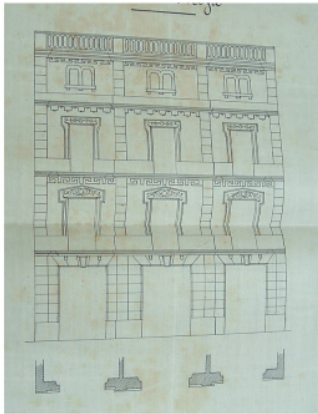

Fitxa feta per:

Data: 22/11/2005

PLA D'ORDENACIO URBANISTICA MUNICIPAL
CATÀLEG DEL PATRIMONI ARQUITECTÒNIC DE SANT SADURNÍ D'ANOIA

FITXA DE DOCUMENTACIÓ		FITXA
NOM ADREÇA VEINAT	Casa Massana o can Llopart Sant Antoni, 25	13
NOTÍCIA HISTÒRICA El 1884 es demana permís per fer una reforma de façana d'un edifici anterior. La Diputació li concedeix a canvi d'endarrerir la façana per tal de disposar més amplitud en aquell tram de la carretera de Sant Boi a la Llacuna, que travessa Sant Sadurní pels carrers Raval, Sant Antoni i Diputació. El carrer Sant Antoni es traçà entre 1746 i 1756, paral·lel a l'eix que formen els carrers més antics de la vila. A finals del segle XIX, probablement, van eixamplar part del carrer Sant Antoni per tal d'adaptar-lo a una creixent circulació a causa de l'obertura de la carretera, que permetia una connexió més directa amb la ruta de Barcelona a Tarragona.		DATAció 1884 ARQUITECTE/ MESTRE D'OBRA Venceslau Güell RÈGIM JURÍDIC BCIL
DESCRIPCIÓ Edifici entre mitgeres, de tres crugies, amb planta baixa, dos pisos i golfes. D'estil eclèctic, destaca la regularitat de la façana, amb falses pilastres i motllures formant una retícula. Les obertures van reduint les seves dimensions, passant dels grans finestrals de la planta baixa a les finestres coronelles de dos arcs del tercer pis. En el primer i el segon pis les habitacions s'obren al carrer a través de balcons, individualitzats a la planta superior i corregut a la primera, però tots ells reproduint el mateix disseny a la barana de ferro. La façana acaba amb un coronament amb balustrada. Disposa de pati al darrera.		ÚS ORIGINAL habitatge ÚS ACTUAL habitatge ÚS CONVENIENT
DADES DE L'AUTOR Venceslau Güell obtingué el títol de mestre d'obres el 1863. Treballà a Barcelona entre 1871 i 1918.		PROPIETARI ORIGINAL Pere Massana i Casanellas (1827-1901), propietari de can Llopart de la Costa, fou el segon elaborador de xampany de Sant Sadurní, que presentà el 1886.
BIBLIOGRAFIA Expedient d'obres 669.17 Urbanisme i arquitectura a Sant Sadurní d'Anoia (1865-1923) Albert Cubeles. Col. Història de la Vila, 2. Sant Sadurní d'Anoia, 1991 Sant Sadurní, entre el Sexenni i la Restauració. Antoni Romeu. Col·lecció Història de la vila, 3. Sant Sadurní, 1996 Inventari del Patrimoni Arquitectònic de Catalunya. Vol.2. Barcelona, 1990		
OBSERVACIONS		

FITXA D'IDENTIFICACIÓ		FITXA
NOM	Casa Massana o can Llopart	13
ADREÇA	Sant Antoni, 25	
VEINAT		
PROJECTE		
		
FOTOGRAFIES		
		
Fitxa feta per:		Data: 14/08/2005

PLA D'ORDENACIO URBANISTICA MUNICIPAL
CATÀLEG DEL PATRIMONI ARQUITECTÒNIC DE SANT SADURNÍ D'ANOIA

FITXA DE DOCUMENTACIÓ		FITXA
NOM ADREÇA VEINAT	Casa Formosa Ragué Diputació, 1	14
NOTÍCIA HISTÒRICA La casa es construeix en el moment de consolidació d'aquest sector. Originàriament, aquests terrenys pertanyien a la família Mir i els de l'altre costat del carrer a Miquel Ferrer, que sol·licità urbanitzar part de la seva propietat el 1875. A la vegada, la Diputació convertí l'antic camí de l'estació en un tram de la carretera que comunicaria la vila amb l'eix Barcelona-Tarragona i construí el pont que salvava la riera de Lavernó (1883). Amb això, el carrer Diputació es convertí en una de les principals vies de sortida. D'aquesta manera, s'inicia el creixement del tercer eixample de Sant Sadurní del segle XIX. Si les grans famílies s'han ubicat a l'eix dels carrers Raval, Escayola i Hospital, aquest carrer acollirà majoritàriament artesans i constructors que s'han vist afavorits pel creixement demogràfic i econòmic de la vila.		DATAció 1892 ARQUITECTE/ MESTRE D'OBRA Ramon Ma. Riudor RÈGIM JURÍDIC BCIL
DESCRIPCIÓ Casa voltada de jardí per dos costats, de planta baixa, dos pisos i terrat tancat amb balustrada. Sobre el portal, que dona accés a una entrada amb una doble escala, hi ha un relleu amb les inicials CF superposades. Al carrer Marc Mir hi ha una segona porta, més petita, que s'obrí als anys 30, eixamplant una finestra. El més descacat és la manera de resoldre la cantonada entre aquests dos carrers formant un xamfrà. En aquesta façana hi ha els elements més dinàmics, que apuntarien cap el modernisme: un capcer esglaonat i balcons amb baranes de ferro curvades. La façana oposada, que s'obre al jardí, degué tenir una galeria que es tancà amb finestres el 1935. La reforma feta al segon pis, amb finestres que no segueixen els models tradicionals, trenca l'harmonia del conjunt. La resta de façanes presenten el mateix model decoratiu. Una gran cornisa sota la balustrada envolta tota la façana, ajudant a crear aquesta unitat. Les cantonades estan ressaltades per un encoixinat, mentre la resta de la paret és llisa. Els elements decoratius es concentren al voltant de les obertures. Els balcons estan sostinguts per grans mènsules decorades. Les portes i finestres estan emmarcades per trencaaigües decorats a l'extrem amb motius vegetals, que varien lleugerament segons el pis. Algunes de les portes estan		ÚS ORIGINAL habitatge ÚS ACTUAL habitatge ÚS CONVENIENT
DADES DE L'AUTOR Ramon Maria Riudor i Capella (1867-1938) va obtenir el títol d'arquitecte el 1890. Exercí com arquitecte municipal de Tiana i fou arquitecte de l'Hospital de la Santa Creu de Barcelona. Abans de fer aquesta obra per Concepció Formosa, havia treballat a Sant Sadurní per encàrrec de Marc Mir.		PROPIETARI ORIGINAL El permís és demanat per Concepció Formosa, vídua de Pere Mir i Capella, com a usufructuària de la seva filla Ana Mir i Formosa. Tant els Mir com els Formosa formen part del nucli de famílies propietàries de terres de Sant Sadurní.
BIBLIOGRAFIA Expedient d'obres 669.71 Urbanisme i arquitectura a Sant Sadurní d'Anoia (1865-1923) Albert Cubeles. Col. Història de la Vila, 2. Sant Sadurní, 1991 "L'arquitectura de l'eclectisme i el modernisme a Sant Sadurní d'Anoia" Joan Rosselló i Raventós. A Fires i Festes, 1978. Inventari del Patrimoni Arquitectònic de Catalunya. Vol.2. Barcelona, 1990 Gàrgola. Núm 21. abril 2004		
OBSERVACIONS		

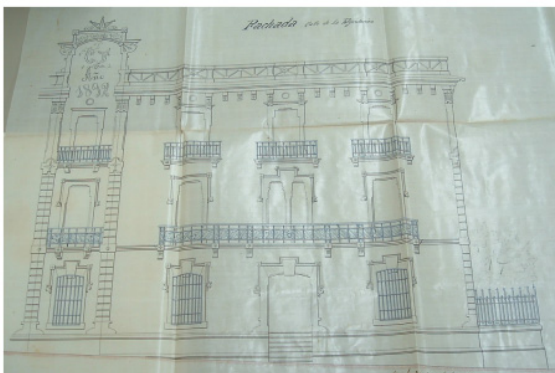
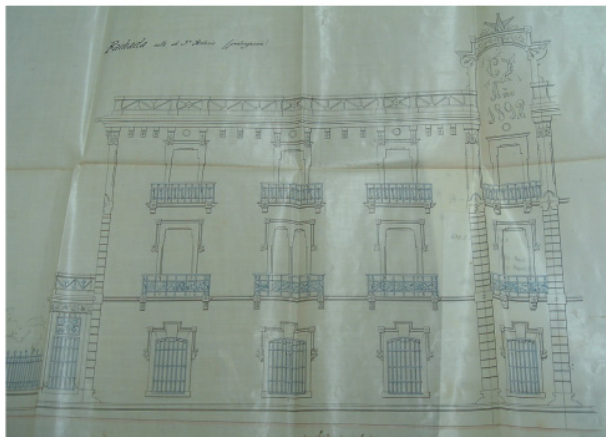
FITXA D'IDENTIFICACIÓ

FITXA

14

NOM Casa Formosa Ragué
ADREÇA Diputació, 1
VEINAT

PROJECTE

FOTOGRAFIES

Fitxa feta per:

Data: 05/12/2005

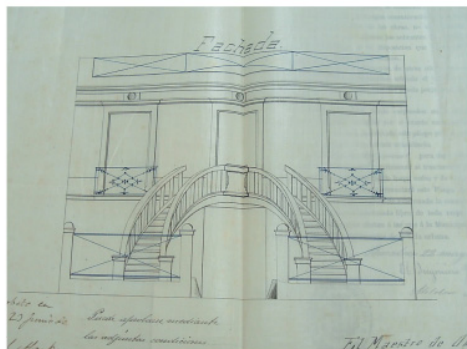

PLA D'ORDENACIO URBANISTICA MUNICIPAL
CATÀLEG DEL PATRIMONI ARQUITECTÒNIC DE SANT SADURNÍ D'ANOIA

FITXA DE DOCUMENTACIÓ		FITXA
NOM ADREÇA VEINAT		15
NOTÍCIA HISTÒRICA	DATACIÓ	
Aquesta serà una de les primeres cases que es construiran al carrer Diputació, aprofitant un projecte dissenyat pel carrer Raval, l'any 1880, que finalment s'ubicarà en aquest indret. Superat ja el conflicte de la guerra carlina i en un moment de prosperitat econòmica, la vila torna a créixer superant novament les muralles. El carrer Diputació serà el símbol d'una nova prosperitat que va de la mà de les millores en les comunicacions que suposen l'obertura de la carretera de La Llacuna a Sant Boi i un millor accés a l'estació del tren (1883). Aquí s'instal·laran sobretot artesans i constructors afavorits pel nou creixement demogràfic i econòmic.	1880	
	ARQUITECTE/ MESTRE D'OBRA	
	Josep Torres Ferran	
	RÈGIM JURÍDIC	
	BCIL	
DESCRIPCIÓ	ÚS ORIGINAL	
Casa entre mitgeres de planta baixa i pis. No té accés directe des del carrer, ja que el jardí la manté separada de la via pública. Per la part posterior s'obre a un pati. Destaca la doble escala corba que dóna accés a la planta principal des del jardí. La barana és de ferro, amb un disseny diferent al del projecte, igual que el coronament en balustrada. La porta, amb una llinda decorada amb relleus, conserva un disseny modernista. La planta baixa, on hi havia els carruatges, s'ha adaptat com aparcament dels cotxes.	habitatge	
	ÚS ACTUAL	
	habitatge	
	ÚS CONVENIENT	
DADES DE L'AUTOR		PROPIETARI ORIGINAL
Josep Torres i Ferran aconseguí el títol de mestre d'obres el 1872, i treballà a Barcelona entre 1876 i 1906. A Sant Sadurní treballà per Josep Parés.		Josep Parés i Marrugat. No en coneixem l'ocupació. La família Parés estava vinculada a les explotacions dels Mir: Pau Parés fou parcer de Jaume Mir la segona meitat del XIX, i Pere Parés i Marrugat arrendà el molí fariner de Marc Mir el 1880.
BIBLIOGRAFIA		
Expedient 668.129		
Urbanisme i arquitectura a Sant Sadurní d'Anoia (1865-1923) Albert Cubeles. Col. Història de la Vila, 2. Sant Sadurní, 1991		
Inventari del Patrimoni Arquitectònic de Catalunya. Vol.2. Barcelona, 1990		
El patrimoni de Can Guineu de Sant Sadurní d'Anoia. Francesca Gimeno. Tesi doctoral. Universitat de Barcelona, 1973.		
OBSERVACIONS		

FITXA D'IDENTIFICACIÓ		FITXA
NOM	cal Gual	15
ADREÇA	Diputació, 4	
VEINAT		

PROJECTE

FOTOGRAFIES

Fitxa feta per:

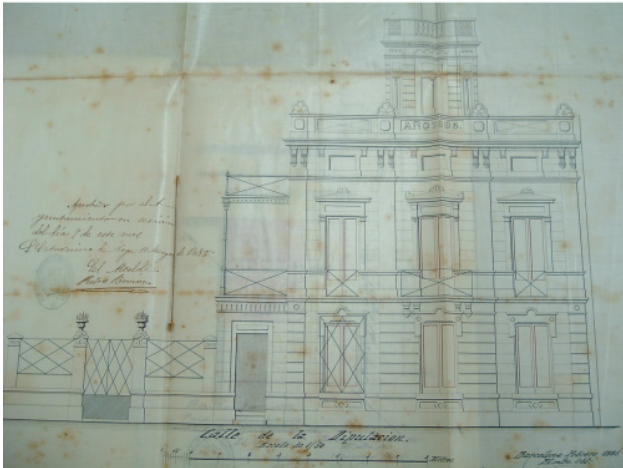
Data: 14/10/2005

PLA D'ORDENACIÓ URBANÍSTICA MUNICIPAL
CATÀLEG DEL PATRIMONI ARQUITECTÒNIC DE SANT SADURNÍ D'ANOIA

FITXA DE DOCUMENTACIÓ		FITXA
NOM ADREÇA VEINAT		16
NOTÍCIA HISTÒRICA		
La casa es construeix en el moment de consolidació d'aquest sector, sobre els antics terrenys de Miquel Ferrer, que sol·licita urbanitzar part de la seva propietat el 1875. A la vegada, la Diputació convertí l'antic camí de l'estació en un tram de la carretera que comunicaria la vila amb l'eix Barcelona-Tarragona i construí el pont que salvava la riera de Lavernó (1883). Tot això fa que el carrer Diputació es converteixi en una de les principal vies de sortida. D'aquesta manera, s'inicia el creixement del tercer eixample de Sant Sadurní del XIX. Si les grans famílies s'han ubicat a l'eix dels carrers Raval, Escayola i Hospital, aquest carrer acollirà majoritàriament artesans i constructors que s'han vist afavorits pel creixement demogràfic i econòmic de la vila.		DATACIÓ 1885 ARQUITECTE/ MESTRE D'OBRA Narcís Aran Vidal RÈGIM JURÍDIC BCIL Façana i jardí
DESCRIPCIÓ		
Casa de planta baixa, un pis, soterrani i terrat tancat per una balustrada que l'envolta per tres costats. Sota la balustrada sobresurt una cornisa sostinguda per mènsules. Al terrat hi ha una torratxa amb mirador. La casa s'obre a un jardí que la volta per dos costats. Tot i que una de les façanes dona al carrer, no hi trobem una entrada que destaquí, sinó que hi ha un petit portal. L'accés principal es troba dins el jardí. La porta es troba sota la galeria porxada sostinguda per columnetes de ferro colat, en un extrem de la qual hi ha una vidriera modernista afegida posteriorment. Sobre les portes dels balcons hi ha frontons amb influència clàssica.		ÚS ORIGINAL habitatge ÚS ACTUAL habitatge ÚS CONVENIENT
DADES DE L'AUTOR		PROPIETARI ORIGINAL
Narcís Aran Vidal va obtenir el títol de mestre d'obres el 1863 i treballà sobretot a Barcelona, amb realitzacions com l'església dels Sants Just i Pastor (1889) o la casa Puig, al carrer Muntaner 73, de l'any 1891. Va escriure un "Tratado completo de carpintería".		Pau Torelló i Borràs, nascut a Sant Sadurní, exercí la professió de mestre però l'abandonà per dedicar-se a la indústria. Fixà la seva residència a Barcelona on fou vocal de la Junta de Govern de les Cases de Lactància i Bressol de Barcelona (Casa de la Caritat). Com altres membres de la família estigué vinculat al Centre Català i l'inici del moviment catalanista. El seu pare, Antoni Torelló, fou sastre i fundador de la reputada Orquestra Escolans. Posteriorment, la casa fou adquirida per la família Oliver, que als anys vint iniciaren la producció de cava sota la marca Calixtus.
BIBLIOGRAFIA		
Expedient d'obres 669.33 "L'arquitectura de l'eclectisme i el modernisme a Sant Sadurní d'Anoia" Joan Rosselló i Raventós. A Fires i Festes, 1978. Urbanisme i arquitectura a Sant Sadurní d'Anoia (1865-1923). Albert Cubeles. Col·lecció Història de la vila, 2. Sant Sadurní d'Anoia, 1991 Inventari del Patrimoni Arquitectònic de Catalunya. Vol.2. Barcelona, 1990 Sant Sadurní, entre el Sexenni i la Restauració. Antoni Romeu. Col·lecció Història de la vila, 3. Sant Sadurní, 1996		
OBSERVACIONS		

FITXA D'IDENTIFICACIÓ		FITXA
NOM	Cal Calixtus	16
ADREÇA	Diputació, 26	
VEINAT		

PROJECTE

FOTOGRAFIES

Fitxa feta per:

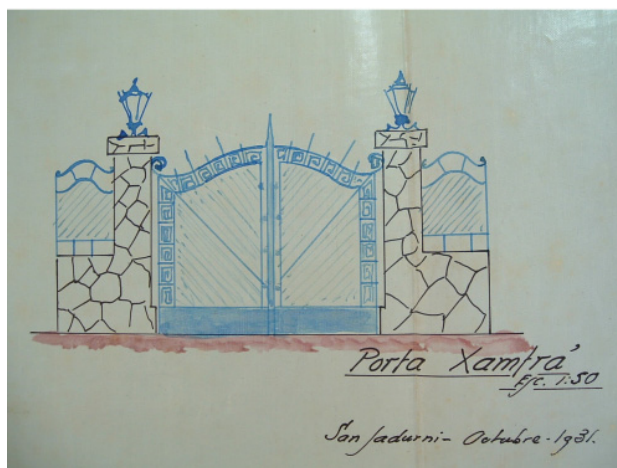
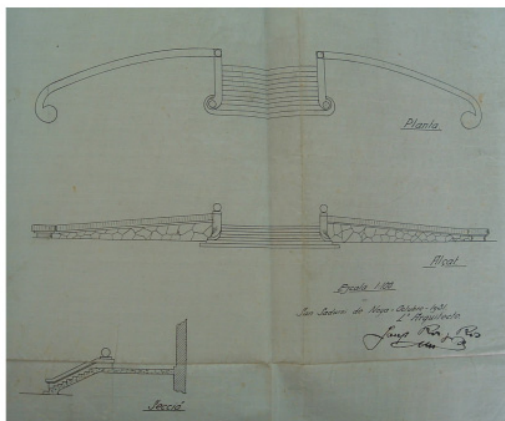
Data: 14/10/2005

PLA D'ORDENACIO URBANISTICA MUNICIPAL
CATÀLEG DEL PATRIMONI ARQUITECTÒNIC DE SANT SADURNÍ D'ANOIA

FITXA DE DOCUMENTACIÓ		FITXA
NOM ADREÇA VEINAT	Hospital Fundació Ferrer i Salles plaça Manel Raventós,	17
NOTÍCIA HISTÒRICA El promotor del projecte de l'Hospital per malalts pobres fou mossèn Ullastre, que aconseguí el suport de diversos propietaris de la vila. Malgrat la donació d'un terreny per part de Ferrer i Sallés el 1884 i la deixa testamentària del 1889, les obres de l'Hospital no s'iniciaran fins 1928. Aquest mateix any, Pere Mir pactà amb l'Ajuntament la urbanització d'uns terrenys de la seva propietat per fer-hi la plaça Manel Raventós. Aparentment això desencallà la construcció de l'hospital i obrí una nova àrea de creixement en la que destaquen les caves i la casa Miró. El pressupost de les obres ens permet resseguir els diferents professionals que hi van intervenir, tots ells de Sant Sadurní. El 1956 s'amplià l'edifici annexant un nou cos. La darrera intervenció sobre l'edifici és la passera que l'uneix amb la Casa dels Avis, després que l'Hospital és reconvertís en una residència assistida i centre de dia, responent a les demandes d'atenció de la gent gran. El 1988 s'extingí la Fundació i l'Ajuntament cedí la gestió a la mútua La Aliança.		DATAció 1928-1932, 1956 ARQUITECTE/ MESTRE D'OBRA diversos RÈGIM JURÍDIC BCIL
DESCRIPCIÓ Edifici aïllat, voltat de jardí. La planta té forma de T amb quatre cossos. El central, en forma de torre, sobresurt de la resta per trobar-se avançat i tenir planta baixa i dos pisos. La torre funciona com a eix d'on arrenquen els altres tres cossos. Tenen planta baixa, pis i golfes. La coberta és de teula àrab, excepte l'ala posterior rematada amb un terrat. En la decoració destaquen les llindes esglaonades de portes i finestres.		ÚS ORIGINAL hospital ÚS ACTUAL Residència 3a edat ÚS CONVENIENT
DADES DE L'AUTOR El projecte original de l'Hospital fou encarregat a Ygnacio Bruguera (arquitecte), el 1928. En aquest projecte també hi intervingué, tres anys després, Josep Ros i Ros per dissenyar l'accés, les escales i la tanca. El responsable de l'ampliació de 1956 fou Moliner i la rampa construïda el 2002 fou projectada per Ramón Fuste Sitges.		PROPIETARI ORIGINAL L'Hospital és aixecat per la Fundació Ferrer Sallés creada amb aquesta finalitat a partir de la donació de Josep Ferrer i Sallés, propietari de la vila i fill de la torre Ramona. En les seves disposicions testamentàries, Ferrer fa hereu dels seus béns a la vila de Sant Sadurní amb l'objectiu de reconstruir l'església parroquial i construir i mantenir un hospital per malats pobres.
BIBLIOGRAFIA Expedient 1939		
OBSERVACIONS		

FITXA D'IDENTIFICACIÓ		FITXA
NOM	Hospital Fundació Ferrer i Salles	17
ADREÇA	plaça Manel Raventós,	
VEINAT		

PROJECTE

FOTOGRAFIES

PLA D'ORDENACIO URBANISTICA MUNICIPAL
CATÀLEG DEL PATRIMONI ARQUITECTÒNIC DE SANT SADURNÍ D'ANOIA

FITXA DE DOCUMENTACIÓ		FITXA
NOM ADREÇA VEINAT	casa Miró plaça Manuel Raventós, 1	18
NOTÍCIA HISTÒRICA Les caves i la casa Miró s'ubiquen en la plaça que s'obre al final del carrer Diputació, que es comença a urbanitzar als anys vint en el context de desplegament de la indústria del cava. Recuperada la producció de raïm després de la crisi de la fil·loxera i amb la caiguda dels preus del vi després de la I Guerra Mundial, la indústria vínicola de Sant Sadurní aposta decididament per la producció de cava. En aquest context, el carrer Diputació es convertí en un punt molt interessant per les noves empreses per les seves excel·lents comunicacions. Per aquesta raó, el darrer tram de Diputació està dominat per amplis magatzems que acullen caves i cellers. Propietaris dels terrenys que volten la plaça, els Miró aniran edificant progressivament l'entorn, construint vivendes i una ampliació de les primeres caves.		DATAció 1929 ARQUITECTE/ MESTRE D'OBRA César Martinell RÈGIM JURÍDIC BCIL
DESCRIPCIÓ Edifici en forma de L amb una rotonda central, de planta baixa i pis. El projecte preveia tres torres, de les quals només hi ha les dues torres dels extrems dels braços; la tercera, més alta, s'hauria d'alçar darrera la rotonda. La rotonda, que fa de vestíbul, està coberta per una cúpula que s'alça fins el primer pis on unes llurnes permeten l'entrada de llum.		ÚS ORIGINAL habitatge ÚS ACTUAL habitatge ÚS CONVENIENT
DADES DE L'AUTOR César Martinell (1888-1973) aconsegueix el títol d'arquitecte el 1916. Marcat per l'estil noucentista, s'especialitza en la construcció de cellers i espais de producció agrícola, molts d'ells impulsats per la política de la Mancomunitat de donar suport als cellers cooperatius.		PROPIETARI ORIGINAL Juan Miró Bages, procedent de Vilarrodona, s'instal·la a Sant Sadurní introduint-se en la indústria del cava. El 1929 encarrega la construcció de la bodega i la casa sobre terrenys de la família Mir. El seu fill, Joan Miró i Galofré, serà alcalde de Sant Sadurní (1946-1958) i jutge de pau.
BIBLIOGRAFIA Projecte del xalet per Joan Miró a l'Arxiu Històric del COAC		
OBSERVACIONS		

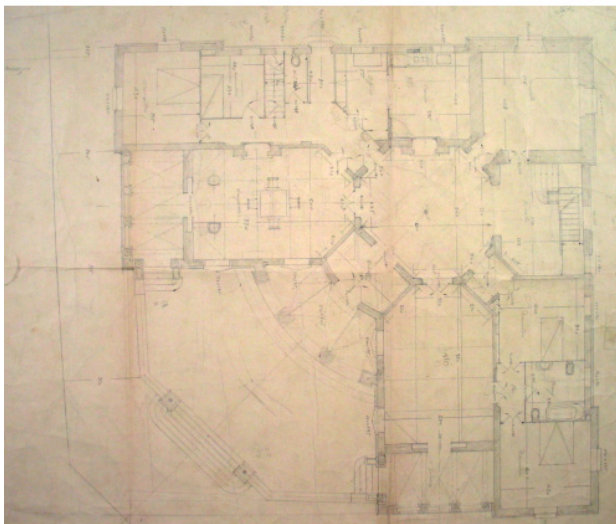
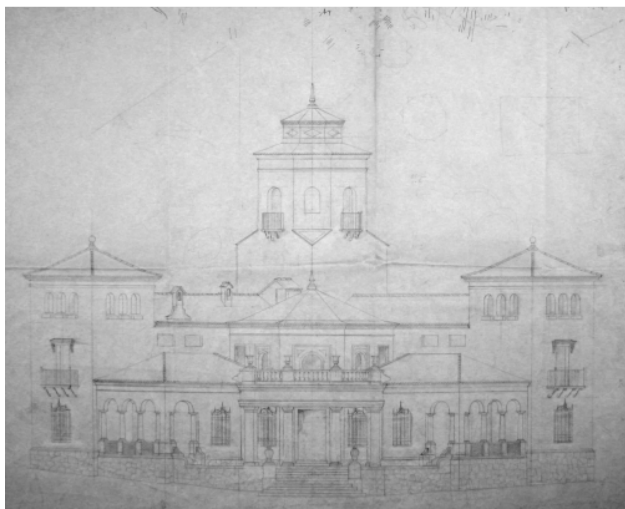
FITXA D'IDENTIFICACIÓ

FITXA

18

NOM casa Miró
 ADREÇA plaça Manuel Raventós, 1
 VEINAT

PROJECTE

FOTOGRAFIES

Fitxa feta per:

Data:

PLA D'ORDENACIO URBANISTICA MUNICIPAL
CATÀLEG DEL PATRIMONI ARQUITECTÒNIC DE SANT SADURNÍ D'ANOIA

FITXA DE DOCUMENTACIÓ		FITXA
NOM ADREÇA VEINAT	Caixa de Pensions Francesc Moragas, 1	19
NOTÍCIA HISTÒRICA A finals de 1931, la Caixa presenta la sol·licitud per aixecar un edifici al llarg del carrer Vilaró, després anomenat Francesc Moragues. El permís fa constar que l'obra es farà en zona de servitud i que està exempt de pagar tributs gràcies als estatuts de les caixes. Tot i que no fa referència a l'adquisició dels terrenys, aquests pertanyien a Ma. Dolors Vilaró i Raventós al 1892, quan, en motiu d'una reforma de la casa, va cedir-ne una part per tal d'eixamplar el carreró que portaria el seu nom. El projecte de la Caixa no es limitava simplement a obrir oficines sino que oferia una biblioteca i un museu, que no s'inauguraria fins la dècada dels cinquanta. El museu es dedicaria a l'Homenatge a la Vellesa, festa molt vinculada a Sant Sadurní ja que es va originar a aquesta el 1915, amb el patrocini de la Caixa, per després estendre's a altres poblacions catalanes.	DATAció 1931 ARQUITECTE/ MESTRE D'OBRA Agustí Domingo RÈGIM JURÍDIC BCIL	
DESCRIPCIÓ L'edifici ocupa tota la llargada del carrer Francesc Moragues, però té també entrada pels carrers Hospital i Sant Antoni. Té tres cossos, cadascun destinat a usos diferents: el central a vestíbul i escala, el de l'esquerra a museu i biblioteca, i el de l'esquerra a oficines i habitatge. La imatge de l'edifici respon als criteris marcats per la institució ja que la mateixa estètica la trobem en altres edificis contemporanis de la Caixa. La decoració barreja elements classicistes, com les columnes i els frontons, i aspectes gotitzants en les finestres de les golfes.	ÚS ORIGINAL oficines, museu ÚS ACTUAL oficines ÚS CONVENIENT	
DADES DE L'AUTOR	PROPIETARI ORIGINAL El permís és demanat per José M ^a Boix i Raspall, director General de la Caixa de Pensions	
BIBLIOGRAFIA Expedient 671.11.1 i 671.11.2		
OBSERVACIONS		

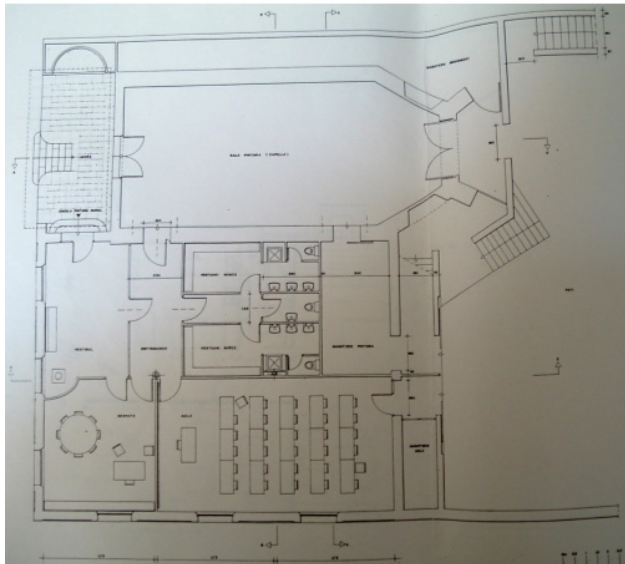
FITXA D'IDENTIFICACIÓ		FITXA
NOM	Caixa de Pensions	19
ADREÇA	Francesc Moragas, 1	
VEINAT		
PROJECTE		
		
FOTOGRAFIES		
		
Fitxa feta per:		Data: 15/09/2005

PLA D'ORDENACIO URBANISTICA MUNICIPAL
CATÀLEG DEL PATRIMONI ARQUITECTÒNIC DE SANT SADURNÍ D'ANOIA

FITXA DE DOCUMENTACIÓ		FITXA
NOM	Index	20
ADREÇA	Torres i Bages/Pompeu Fabra	
VEINAT		
NOTÍCIA HISTÒRICA L'Index ocupa la capella de l'antic Hospital de la Fundació Ferrer i Sallés, projectada per Ubald Iranzo el 1884. Als anys vuitanta, l'Ajuntament va promoure serveis que requerien la construcció i reforma d'antics edificis per adaptar-los als nous usos. Per portar-ho a terme va comptar amb l'ajut de la Diputació. L'espai de la capella es destinà a Escola de Pintura Mural per aprofitar la seva alçada, mentre l'Escola d'Arts i Oficis s'ubicà a l'edifici annex que havia estat magatzem municipal. Actualment, és seu de la ràdio municipal.	DATAció 1985 ARQUITECTE/ MESTRE D'OBRA Jordi Garcés i Enric Soria RÈGIM JURÍDIC BCIL	
DESCRIPCIÓ El nou projecte respectà la volumetria de la capella i l'edifici annex però reformà completament l'interior per adaptar-lo als nous usos. Així, a l'edifici annex s'aixecaren tres nivells. Es treballa amb materials actuals per tal de modernitzar el seu aspecte a l'accés exterior, la coberta i el tapiat de les obertures.	ÚS ORIGINAL capella ÚS ACTUAL seu d'entitats municipals ÚS CONVENIENT	
DADES DE L'AUTOR Jordi Garcés i Enric Soria aconseguiren amb aquesta obra el premi FAD 1987.	PROPIETARI ORIGINAL Els promotors del projecte foren l'Ajuntament de Sant Sadurní i la Diputació de Barcelona, per tal de proporcionar una seu a l'Escola de Pintura Mural i l'Escola d'Arts i Oficis.	
BIBLIOGRAFIA		
OBSERVACIONS		

FITXA D'IDENTIFICACIÓ		FITXA
NOM	Index	20
ADREÇA	Torres i Bages/Pompeu Fabra	
VEINAT		

PROJECTE

FOTOGRAFIES

Fitxa feta per:

Data:

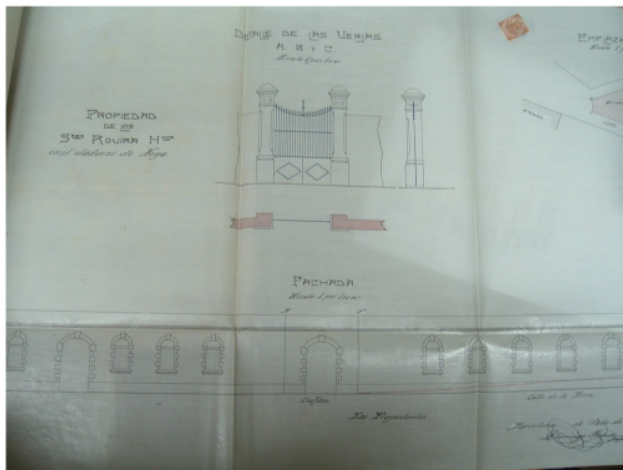

PLA D'ORDENACIO URBANISTICA MUNICIPAL
CATÀLEG DEL PATRIMONI ARQUITECTÒNIC DE SANT SADURNÍ D'ANOIA

FITXA DE DOCUMENTACIÓ		FITXA
NOM ADREÇA VEINAT		21
magatzems Santacana Roig / cal Blay Josep Rovira, 27		
NOTÍCIA HISTÒRICA		
El 1912 els germans Rovira Santacana van començar a projectar aquest magatzem, probablement un celler, després de la recuperació de la producció vitivinícola. Abans de l'execució d'aquesta obra, es va cedir una part del terreny per tal de prolongar el carrer de la Riera eixamplant el pas existent.	DATACIÓ	1912
	ARQUITECTE/ MESTRE D'OBRA	Domènec Boada
	RÈGIM JURÍDIC	BCIL
DESCRIPCIÓ		
Edifici d'una planta adaptat a la forma del solar, amb xamfrà. Està cobert amb sis voltes de full a la catalana, sota bigues de gelosia, remarcades a les façanes. Decorativament, destaca l'ús de pinacles i un gran capcer que coronen l'edifici. També trobem garlandes florals al voltant de les finestres i de la porta d'accés.	ÚS ORIGINAL	magatzem
	ÚS ACTUAL	restaurant
	ÚS CONVENIENT	
DADES DE L'AUTOR		PROPIETARI ORIGINAL
Domènec Boada va obtenir el títol d'arquitecte el 1893. Va treballar sobretot a Barcelona i a Sant Sadurní va fer aquest encàrrec dels germans Santacana. Estilísticament es mou entre l'eclectisme i el modernisme.		El permís d'obres és sol·licitat per Josep i Salvador Rovira Santacana. Coneguts amb el sobrenom dels Mota, per la Masia Mota, eren uns dels grans propietaris de la vila. Josep Rovira Santacana (1841-1930), hereu de cal Mota, es mogué en l'entorn del grup anomenat "Els set savis de Grècia", format pels grans propietaris de Sant Sadurní que es reunien en les tertúlies de can Guineu. D'aquest grup sorgiren les iniciatives per lluitar contra la fil·loxera. Salvador (1846-1917) es dedicà preferentment al comerç, establint la seva residència habitual a Barcelona. Fou candidat en diverses conteses electorals des de postures conservadores sense èxit, malgrat comptar amb el suport dels grans propietaris locals.
BIBLIOGRAFIA		
Expedient d'obre 670.94.1 i 670.94.4 Fitxes del Patrimoni Arquitectònic a l'Arxiu Històric d'Urbanisme, Arquitectura i Disseny del COAC. Joan Rossell (1978) Urbanisme i arquitectura a Sant Sadurní d'Anoia (1865-1923). Albert Cubeles. Col·lecció Història de la vila, 2. Sant Sadurní d'Anoia, 1991		
OBSERVACIONS		

FITXA D'IDENTIFICACIÓ		FITXA
NOM	magatzems Santacana Roig / cal Blay	21
ADREÇA	Josep Rovira, 27	
VEINAT		

PROJECTE

FOTOGRAFIES

Fitxa feta per: Griselda Aixelà

Data: